

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XI. Quomodo Severus Anthimum Constantinopolis Episcopum &
Theodosium Episcopum Alexandriae perverterit, quibus sede sua expulsis,
Justinianus alios substituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

severabant. Neuter tamen ea in re neutri cessit. Sed Justinianus quidem ea quæ Chalcedone acta fuerant, pertinaciter tuebatur: Theodora verò contrariæ parti addicta, eorum qui unam naturam assererent maximam curam ac sollicitudinem gerebat. Et nostros quidem fovebat, extraneos verò maximis muneribus afficiebat. Denique perluaſit Justiniano, ut Severum ad se accerteret.

CAP. XI.

Quomodo Severus Anthimum Constantinopolis Episcopum & Theodosium Episcopum B Alexandria perverterit. Quibus sedē suā expulsis, Justinianus alios substituit.

EXSTANT quidem Severi Epistolæ, tum ad Justinianum, tum ad Theodoram scriptæ. Ex quibus colligere licet, Severum cum Antiochenam sedem reliquisset, initio quidem professionem suam in urbem Regiam distulisse: Postea tamen eò venisse. Scribit etiam in iisdem litteris, se cum venisset Constantinopolim, collocutum esse cum Anthimo. Cumq; illum cum ipso sentire, eandemq; de Deo opinionem tueri deprehendisset, perluaſisse illi ut sedem suam relinqueret. Scripsit etiam his de rebus litteras ad Theodosium Episcopum Alexandria, in quibus gloriatur quod eidem Anthimo perluaſerit, sicut jam dixi, ut ejusmodi dogmata seculari gloriæ & pontificali cathedræ anteponeret. Circumferuntur quoq; Anthimi de iisdem rebus Epistolæ ad Theodosium, & vicissim Theodosii ad Anthimum & Severum scriptæ, quas quidem mislas facio, iis qui legere eas voluerint derelinquens, ne imminentem rerum multitudinem congere videar in hoc libro. Cæterum ambo, utpote qui mandatis Principis refragarentur, nec ea quæ Chalcedone decreta erant admitterent, suis sedibus expulsi sunt. Et Alexandrinæ quidem urbis Episcopatum suscepit Zoilus: Constantinopolitanæ verò Epiphanius: ita ut per universas deinceps Ecclesias Chalcedonenſis synodus palam prædicaretur, nec ullus usquam auderet eam anathemati subſicere: qui vero aliter sentirent, ii omnibus modis adigerentur ad consensum suum ei accomodandum. Scripta est igitur ab Imperatore Justiniano constitutio, in qua

δ' ἐν ἀλλήλοις ὁσὶ ἐνεδίδσαν. ἀλλ' ὁ μὲν τῶν ἐν καλχηδόνι συνελθειμένων μακάριος ἀνελαμβάνετο. ἡ δὲ, μὲν τῶν ἀπὸ ναλίας ἔσα, τῶν λεγόντων μίαν φύσιν πατοίως προύνοσ, καὶ τὰς γε ἡμεδαπὰς ἀπὸ δαλπε, καὶ ὁσὶ ἀλλοδαπὰς μεγάλους χρομασιν ἐδέξιατο. ἡ δὲ πείθη τὸν ἰεσνιατὸν μετὰ πεμπὸν σευῆρον ποιήσαασ.

Κεφ. ια΄.

ὡς ἀνθιμον ἡ κωνσταντινουπόλεως ὁ σευῆρος δις τὴν ἐκθεθεδύσον ἡ ἀλεξανδρείας. ἔς ὁ βασιλεὺς ἰεσνιατὸν ἰστὶρος κατέστρεψεν.

ΣΥΛΛΟΓΗ τῶν ἐπιστολῶν σευῆρος πρὸς τὸν ἰεσνιατὸν, πρὸς τὸν θεοδόσιον. διὰ τὴν ἐπιλαβὴν, ὡς καθαρὰς τὴν πρὸς τὴν βασιλείαν ὁδὸν διανεβάλετο. μετ' ὃ τὸν ἀντιχέας καταλέλοιπε θερόνιον ὑσερρον μεθ' οὗ κατέληφε ταύτην, καὶ γέγραφε, ὡς ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν βασιλείας ἐγεγονόσ, ἐνετύχε τε πρὸ ἀνθιμου, καὶ τῆς ἀλεξανδρινῆς οὐδοῆς ἔυρηκεν αὐτὸν, ἡ τῆς εἰς τὸν θεὸν νομίσσεως, πεπεικε τῆς καθέδρας ἐνεστῆναι. γέγραπται δὲ αὐτῶ ἀπὸ τέτων πρὸς θεοδόσιον τὸν πύλα λεξανδρείων Ἐπισκοπὴν ἡ πόλιν. ἐν ὡς καὶ μεγαλαυχεῖ ὡς τὸν αὐτὸν ἀνθιμον πεπεικεν ὡς εἰρηλα, τῆς ἐπι γῆς οὐδοῆς, καὶ τῆς οὐκείας καθέδρας τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν θεοδόσιον Ἐπισκοπὴν ἡ ἀνθιμου πρὸς θεοδόσιον Ἐπισκοπὴν ἀπὸ τέτων, θεοδοσίος τε πρὸς σευῆρον καὶ ἀνθιμον, ὡς παρὰ μὲν καταλιμπανῶν τοῖς ἐπιτυχάνων ταύταις βελομένοις, ἵνα μὴ πληθῶ ἀπειρον ἐπεισεκλήσω πρὸ παρὸν βίω. ὁμοσ δ' ἐν ὡς ἀπὸ κρὺ τῶν βασιλέως κελδοσμάτων ἰόντες, καὶ μὴ δεχόμενοι τὰ ἐν καλχηδόνι συνελθειμένα, ἀμφω τῶν οὐκείων ἐξελατέτω θερόνων. καὶ τὸν μὲν ἀλεξανδρείας, ζῶντ' οὐδοῆς δεχέσθαι. τὸν δὲ, τῆς βασιλείας ἐπιφάντ' ὡς ἐν ἀπάσαις λοιπὸν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναφανδὸν κηρύττει τὴν ἐν καλχηδόνι συνελθειμένων, καὶ μηδένα τολμᾶν ταύτην ἀνατῆματι ἀπὸ ἀλλῶν. ὁσὶ δὲ μὴ ταῦτα ἔσθαι ἐχούσας, διὰ μυρίων συνελθειμένων πρὸς τὴν τοιαύτην ἵνα σὺ καὶ ἀπὸ σευῆρος γέγραπται δ' ἐν ἰεσνιατῶ νομοθεσίᾳ, ὡς

τὸν σενήρον καὶ ἀνθιμον σὺν ἑτέροις ἀνατε-
 θεμάσκει ποιναῖς τε μεγίσταις ἐποπέθηκε τὰς
 τὰ ἐκείνων πρὸς ἐβδούλας δόγματ' ὡς εἰ-
 κένεσ' ἀεὶ μὴν τὰς ἐκαστὴν διακειμένας ἐκ-
 κλησίας, ἕδ' ἐν ἐπιδιερρώγος μείναι· ἀλλὰ τὰς
 τὴν ἐκάστης διοικήσεως πατριάρχας ἀλλήλοις
 συμβαίνον, τὰς τε τῶν πόλεων ἐπισκόπους,
 τοῖς ἰδίοις ἐξάρχουσιν ἐπειθεῖν καὶ τέσσαρας συν-
 ὁδοὺς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν κηρύττειν, πρῶτον
 μὴν τὴν ἐν νικαίᾳ, εἶτα τὴν ἐν κωνσταντίνης πό-
 λει, τρίτην τὴν ἐν ἐφέσῳ τὸ δεύτερον, τέταρ-
 τον τὴν ἐν καλχηδόνει· γέγονε δὲ καὶ πέμπτῃ
 συνόδῳ καὶ κέλθουσιν ἰεσωνιανῶ. ἀεὶ ἡς τὰ
 πρὸς φόρα, ἐν τοῖς πρὸς φόροις ἐξῆς καιροῖς,
 τέως τῶν ἀναμείρουσιν πρᾶχθέντων ὑπὸ τοῖς
 αὐτοῖς χρόνοις, λόγους τε ἀξίων καθεστώτων, τῆ
 παράσθησιν φανομένων ἰστορεῖα.

A Severum & Anthimum unâ cum aliis
 quibusdam anathemate percellit, &
 gravissima supplicia decernit adver-
 sus eos qui illorum dogmata prædica-
 rent. Itaque ex eo tempore per omnes
 ubique terrarum Ecclesias nullum re-
 mansit dissidium: sed uniuscujusque
 Dicecelesos Patriarchæ inter se consen-
 serunt, & singularum urbium Episcopi
 Exarchos suos secuti sunt: & quatuor
 synodi in Ecclesiis sunt prædicata: pri-
 ma, quæ Nicææ celebrata est: post hanc
 Constantinopolitana: dehinc Ephesi-
 na Prior: quarto loco Chalcedonensis.
 Fuit etiam quinta Synodus Justiniani
 principis jussu congregata. De qua
 dicam suo loco ea quæ dicenda sunt In-
 terim ea quæ tunc temporis sigillatim
 gesta sunt, & commemoratione digna
 esse videntur, huic historiæ adtexa-
 mus.

Κεφ. Ιε'

CAP. XII.

Ἐκ τῆς ἰστορίας προκοπίου καίσαρος, περὶ καβάδε πέρσων βασιλέως, καὶ χροσροῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

De Cabade Persarum rege, & de filio ejus Chosroo, ex libris historiæ Procopii Cæsariensis.

Γεγραπται προκοπίῳ τῷ ῥήτορι τὰ καὶ
 βελισάριον ὡς καβάδε ὁ πέρσων βασι-
 λειος χροσρόν τῷ πατρὶ νεωτέρῳ τῶν ἄλλων
 ἡν ὄντι ἀεὶ τῆν βασιλείαν βελιθεῖς, C
 βέλεται ὡς τὸ βασιλεῖ ῥωμαίων ἐς θετόν
 ἢ ἐπὶ δὶ δόξα τὸν χροσρόν, ἵνα ἐπιθεῖται ἀσ-
 φαλέστατα αὐτῷ ἢ δὲ γὰρ διαλεθῆν ἐπιθεῖ
 τοῖν τῶν δὴ μαρτον, εἰσηγήσθ' πρόκλη, ὅς
 παρεδιδῶν ἰεσωνιανῶ κοινῶς καθεστήκει, ἐ-
 πι μείζων τὴν πρὸς ῥωμαίους ἐχθραν ἐξήγα-
 γον. φιλοπονῶτα τοιγαρὲν κομφῶς τε καὶ
 λογίως ἐκτέθει τῷ αὐτῷ προκοπίῳ, ἀδὴ
 πέπρακται ὑπὸ βελισαρίῳ στρατηγῶν τῶν
 ἐῶν δυνάμεων ῥωμαίοις τε καὶ πέρσαις πρὸς
 ἀλλήλους πολεμῶσι. πρῶτην μὲν ἐν νίκην ῥω-
 μαίων ἀναγράφει ἀεὶ τὰ χωρία δάρας τε καὶ
 νισίεως, βελισαρίῳ, ἐξμογγίως τε αὐτὰ ῥω-
 μαίων στρατόπεδα διακοσμήτων. οἷς ἐπι-
 συνάπτε καὶ ὅσα καὶ τὴν ἀρμενίων γέγονε χώ-
 ραν, οἷα τε καὶ τὴν ῥωμαίων εἰργάσατο γῆν ἀ-
 λαμῆδα καὶ τῶν σκηνητῶν βαρβάρων ἡ γέ-
 μει, ὅς καὶ τιμὸς στρατὸν τὸν βαφίνας ἀδελφὸν
 σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν στρατιώταις ἐξώγησε, καὶ
 κρημάτων ὑστέρων μεγάλων ἀπέδοτο.

PROCOPIUS Rhetor, res à Belisario
 gestas describens, narrat Cabadem
 Persarum regem, cum Chosroï filio-
 rum suorum natu minimo regnum tra-
 dere velleret, postulasse ab Imperatore
 Romano ut eum sibi filium adoptaret,
 ut scilicet hoc pacto firmius illi regnum
 pararetur. Sed cum repulsam passus es-
 set Cabades, suâsufu Procli, qui Quæstor
 Justiniano principi assidebat; hinc odi-
 um ejus adversus Romanos auctum fu-
 isse. Porro idem Procopius, diligentis-
 sime simul & elegantissime exponit ea
 quæ gesta sunt à Belisario Orientalis
 militiæ Magistro, Romanis & Persis in-
 ter se bellum gerentibus. Primam igitur
 Romanorum victoriam refert circa
 Daras ac Nisibin, cum Belisarius &
 DHermodogenes Romano exercitui præ-
 essent. Subjungit deinde res in Arme-
 nia gestas, quantisque malis provincias
 Romanorum attriverit Alamundarus,
 Scenitarum Barbarorum regulus, qui
 etiam Timostratum Ruffini fratreni
 cum universis militibus quos ductabat,
 vivum cepit, magna que pecuniæ vi
 post hæc redemptum dimisit.

